

REGULAMENTUL (UE) 2020/741 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 25 mai 2020****privind cerințele minime pentru reutilizarea apei****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Resursele de apă ale Uniunii sunt supuse unor presiuni din ce în ce mai mari, ceea ce generează un deficit de apă și deteriorarea calității apei. În special, schimbările climatice, condițiile meteorologice imprevizibile și seceta contribuie în mod semnificativ la creșterea presiunii generate de dezvoltarea urbană și de agricultură asupra disponibilității apei dulci.
- (2) Capacitatea Uniunii de a răspunde presiunilor tot mai mari asupra resurselor de apă ar putea fi îmbunătățită prin reutilizarea pe scară mai largă a apelor uzate epurate, prin limitarea captării corpurilor de apă de suprafață și subterane, prin reducerea impactului deversării de ape uzate epurate în corpurile de apă și prin promovarea economiilor de apă prin utilizări multiple ale apelor uzate urbane, asigurând totodată un nivel ridicat de protecție a mediului. Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ menționează reutilizarea apei, în combinație cu promovarea tehnologiilor care permit o utilizare eficientă a apei în industrie și a tehnicilor de irigare care economisesc apă, ca fiind una dintre măsurile suplimentare pe care statele membre pot alege să le aplice pentru atingerea obiectivelor respectivei directive privind starea calitativă și cantitativă bună a corpurilor de apă de suprafață și subterane. Directiva 91/271/CEE a Consiliului ⁽⁵⁾ impune reutilizarea apelor uzate epurate în toate cazurile în care această reutilizare este adecvată.
- (3) În Comunicarea Comisiei din 14 noiembrie 2012 intitulată „Plan de salvagardare a resurselor de apă ale Europei” se subliniază necesitatea stabilirii unui instrument de reglementare a unor standarde la nivelul Uniunii pentru reutilizarea apei, în vederea eliminării obstacolelor din calea utilizării pe scară largă a acestei surse alternative de alimentare cu apă, alternativă care poate contribui la limitarea deficitului de apă și la reducerea vulnerabilității sistemelor de aprovizionare.
- (4) Comunicarea Comisiei din 18 iulie 2007 intitulată „Abordarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană” stabilește ierarhia măsurilor pe care statele membre ar trebui să le aibă în vedere pentru gestionarea deficitului de apă și a secetei. Aceasta precizează că, în regiunile în care au fost puse în aplicare toate măsurile preventive în conformitate cu ierarhia soluțiilor în sectorul apei și unde cererea de apă continuă să depășească disponibilitatea, infrastructura suplimentară de alimentare cu apă poate constitui, în anumite circumstanțe și ținând seama în mod corespunzător de componenta de cost-beneficiu, o abordare alternativă pentru atenuarea efectelor secetei severe.

⁽¹⁾ JO C 110, 22.3.2019, p. 94.

⁽²⁾ JO C 86, 7.3.2019, p. 353.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 12 februarie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 7 aprilie 2020 (JO C 147, 4.5.2020, p. 1). Poziția Parlamentului European din 13 mai 2020 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.5.1991, p. 40).

- (5) În rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la abordarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană ⁽⁹⁾, Parlamentul European reamintește că, în managementul resurselor de apă, ar trebui să fie favorizată o abordare care să vizeze cererea, însă consideră că Uniunea ar trebui să adopte o abordare globală în managementul resurselor de apă, combinând măsurile de gestionare a cererii cu măsurile de optimizare a resurselor existente în cadrul circuitului apei și cu măsurile de creare a noi resurse și că abordarea necesită integrarea considerentelor de mediu, a celor sociale și a celor economice.
- (6) În Comunicarea sa din 2 decembrie 2015 intitulată „Închiderea buclei – un plan de acțiune al UE pentru economia circulară”, Comisia s-a angajat să întreprindă o serie de acțiuni de promovare a reutilizării apelor uzate epurate, printre care se numără și elaborarea unei propuneri legislative privind cerințele minime pentru reutilizarea apei. Comisia ar trebui să își actualizeze planul de acțiune și să mențină resursele de apă ca domeniu prioritar de acțiune.
- (7) Scopul prezentului regulament este să faciliteze alternativa de a reutiliza apa atunci când aceasta este adecvată și eficientă din punctul de vedere al costurilor, constituind astfel un cadru favorabil pentru acele state membre care doresc sau care au nevoie să recurgă la reutilizarea apei. Reutilizarea apei reprezintă o alternativă promițătoare pentru multe state membre, dar, în prezent, doar un număr redus dintre acestea recurg la reutilizarea apei și au adoptat acte legislative sau standarde naționale în acest sens. Prezentul regulament ar trebui să fie suficient de flexibil pentru a permite în continuare reutilizarea apei recuperate și pentru a asigura, în același timp, altor state membre posibilitatea de a aplica normele respective în momentul în care decid să introducă această practică într-o etapă ulterioară. Orice decizie de a nu recurge la reutilizarea apei ar trebui să fie justificată în mod corespunzător pe baza criteriilor stabilite în prezentul regulament și ar trebui să fie revizuită periodic.
- (8) Directiva 2000/60/CE oferă statelor membre flexibilitatea necesară de a include măsuri suplimentare în programele de măsuri adoptate în sprijinul eforturilor lor de a atinge obiectivele privind calitatea apei stabilite prin directiva menționată. Lista neexhaustivă a măsurilor suplimentare prevăzute în partea B din anexa VI la Directiva 2000/60/CE conține, printre altele, măsuri privind reutilizarea apei. În acest context și în concordanță cu ierarhia măsurilor care ar putea fi luate în considerare de către statele membre pentru gestionarea deficitului de apă și a secetei și care promovează măsuri pornind de la cele de economisire a apei și până la politicile de stabilire a prețurilor apei și soluții alternative, și ținând cont, în mod corespunzător, de componenta de cost-beneficiu, cerințele minime pentru reutilizarea apei, astfel cum sunt stabilite prin prezentul regulament, ar trebui să se aplice ori de câte ori apele uzate urbane epurate provenite de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane sunt reutilizate pentru irigațiile în agricultură în conformitate cu Directiva 91/271/CEE.
- (9) Se consideră că reutilizarea apelor uzate epurate în mod corespunzător, provenite, de exemplu, de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane, are un impact mai redus asupra mediului decât alte metode alternative de alimentare cu apă, cum ar fi transferurile de apă sau desalinizarea. Cu toate acestea, o astfel de reutilizare a apei, care ar putea reduce risipa de apă și ar putea economisi apă, se practică pe scară restrânsă în Uniune. Aceasta se datorează, în parte, costului ridicat al sistemelor de reutilizare a apelor uzate, precum și absenței unor standarde comune ale Uniunii, de mediu și sanitare, pentru reutilizarea apei dar, mai ales în ceea ce privește produsele agricole, potențialelor riscuri în materie de sănătate și mediu și potențialelor obstacole în calea liberei circulații a produselor agricole care au fost irigate cu ape recuperate.
- (10) Standardele sanitare în materie de igienă alimentară pentru produsele agricole irigate cu ape recuperate pot fi respectate numai dacă cerințele de calitate pentru apele recuperate destinate irigațiilor în agricultură nu diferă semnificativ de la un stat membru la altul. Armonizarea cerințelor ar contribui, astfel, la funcționarea eficientă a pieței interne pentru astfel de produse. Prin urmare, ar trebui să fie introduse niveluri minime de armonizare, prin stabilirea unor cerințe minime de calitate și de monitorizare a apei. Cerințele minime respective ar trebui să includă parametrii minimi pentru apele recuperate, care să se bazeze pe rapoartele tehnice ale Centrului Comun de Cercetare al Comisiei și să reflecte standardele internaționale privind reutilizarea apei, precum și alte cerințe de calitate, mai stricte sau suplimentare, impuse, dacă este necesar, de autoritățile competente împreună cu eventuale măsuri preventive adecvate.
- (11) Reutilizarea apei pentru irigații în agricultură poate contribui, de asemenea, la promovarea economiei circulare prin recuperarea nutrienților din apele recuperate și prin aplicarea acestora culturilor, prin intermediul tehnicilor de fertigare. Astfel, reutilizarea apei ar putea reduce necesitatea aplicării suplimentare de fertilizatori minerali. Utilizatorii finali ar trebui să fie informați despre conținutul de nutrienți din apele recuperate.

⁽⁹⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 33.

- (12) Reutilizarea apei ar putea contribui la recuperarea nutrienților din apele uzate urbane epurate, iar utilizarea apelor recuperate pentru irigații în agricultură sau în sectorul forestier ar putea să constituie o modalitate de a reintroduce nutrienții, cum ar fi azotul, fosforul și potasiul, în ciclurile biogeochimice naturale.
- (13) Nivelul ridicat al investițiilor necesare pentru modernizarea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane și absența stimulentei financiare pentru reutilizarea apei în agricultură au fost identificate ca fiind printre motivele pentru care se recurge la scară redusă la reutilizarea apei în Uniune. Aceste aspecte ar trebui să poată fi soluționate prin promovarea unor scheme inovatoare și a unor stimulente economice, astfel încât să fie luate în considerare, în mod adecvat, costurile și beneficiile socioeconomice și de mediu ale reutilizării apei.
- (14) Conformitatea cu cerințele minime pentru reutilizarea apei ar trebui să fie consecventă cu politica Uniunii privind apa și să contribuie la realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă din Agenda 2030 a Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă, în special a obiectivului nr. 6, privind asigurarea disponibilității și a managementului durabil al apei și al sănătății pentru toți, precum și la creșterea substanțială a gradului de reciclare și de reutilizare în siguranță a apei la nivel mondial, pentru a contribui la realizarea obiectivului de dezvoltare durabilă nr. 12 al Organizației Națiunilor Unite privind consumul și producția durabile. De asemenea, prezentul regulament ar trebui să urmărească să asigure aplicarea articolului 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene privind protecția mediului.
- (15) În unele cazuri, operatorii instalațiilor de recuperare încă mai transportă și stochează apele recuperate după punctul de ieșire al instalației de recuperare, înainte de a le livra următorilor actori din lanț, cum ar fi operatorul de distribuție a apelor recuperate, operatorul de stocare a apelor recuperate sau utilizatorul final. Este necesar să se definească punctul de conformitate, pentru a clarifica unde încetează responsabilitatea operatorului instalației de recuperare și unde începe responsabilitatea următorului actor din lanț.
- (16) Managementul riscului ar trebui să includă identificarea și gestionarea riscurilor în mod proactiv și să includă conceptul de producere a apelor recuperate la calitatea specifică pentru anumite utilizări. Evaluarea riscului ar trebui să aibă la bază elementele fundamentale pentru managementul riscului și ar trebui să identifice orice cerințe suplimentare de calitate a apei necesare pentru a asigura un nivel suficient de protecție a mediului și a sănătății umane și a celei animale. În acest scop, planurile de management al riscului legat de reutilizarea apei ar trebui să asigure utilizarea și managementul în condiții de siguranță ale apelor recuperate și absența riscului pentru mediu sau pentru sănătatea umană sau cea animală. Pentru a elabora aceste planuri de management al riscului, ar putea fi utilizate orientările sau standardele internaționale existente, cum ar fi ISO 20426:2018 – Orientări pentru evaluarea și managementul riscului pentru sănătate în cazul reutilizării apei nepotabile, ISO 16075:2015 – Orientări pentru utilizarea apelor uzate epurate pentru proiecte de irigare, sau orientările Organizației Mondiale a Sănătății (OMS).
- (17) Cerințele de calitate pentru apa destinată consumului uman sunt stabilite în Directiva 98/83/CE a Consiliului (7). Statele membre ar trebui să ia măsuri adecvate pentru a se asigura că activitățile legate de reutilizarea apei nu conduc la o deteriorare a calității apei destinate consumului uman. Din acest motiv, planul de management al riscului legat de reutilizarea apei ar trebui să acorde o atenție deosebită protejării corpurilor de apă utilizate pentru captarea apei destinate consumului uman și zonelor de protecție relevante.
- (18) Colaborarea și interacțiunea între diferitele părți implicate în procesul de recuperare a apei ar trebui să constituie o condiție prealabilă necesară pentru stabilirea procedurilor de epurare în scopul recuperării în conformitate cu cerințele pentru utilizările specifice, și pentru a putea planifica furnizarea de ape recuperate în raport cu cererea utilizatorilor finali.
- (19) În scopul protecției efective a mediului, precum și a sănătății umane și a celei animale, răspunderea pentru calitatea apelor recuperate la punctul de conformitate ar trebui să revină, în principal, operatorilor instalațiilor de recuperare. În scopul conformării cu cerințele minime stabilite prin prezentul regulament și cu oricare condiții suplimentare stabilite de autoritatea competentă, operatorii instalațiilor de recuperare ar trebui să monitorizeze calitatea apelor recuperate. Prin urmare, ar trebui să fie stabilite cerințe minime privind monitorizarea, care să prevadă atât frecvența monitorizării de rutină, cât și calendarul și obiectivele de performanță pentru monitorizarea de validare. Anumite cerințe privind monitorizarea de rutină sunt prevăzute în Directiva 91/271/CEE.

(7) Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).

- (20) Prezentul regulament ar trebui să reglementeze apele recuperate care sunt obținute din apele uzate care au fost colectate în sistemele de colectare, care au fost epurate în stațiile de epurare a apelor uzate urbane în conformitate cu Directiva 91/271/CEE și care sunt supuse unei epurări suplimentare, fie în stația de epurare a apelor uzate urbane, fie într-o instalație de recuperare, pentru a respecta parametrii prevăzuți în anexa I la prezentul regulament. În conformitate cu Directiva 91/271/CEE, aglomerările urbane cu mai puțin de 2 000 locuitori echivalenți nu au obligația să fie echipate cu un sistem de colectare. Cu toate acestea, apele uzate urbane care provin din aglomerări urbane cu mai puțin de 2 000 locuitori echivalenți și care intră într-un sistem de colectare ar trebui să facă obiectul unei epurări adecvate înainte să fie deversate în apele dulci sau în estuare, în conformitate cu Directiva 91/271/CEE. În acest context, apele uzate provenite din aglomerări urbane cu mai puțin de 2 000 locuitori echivalenți ar trebui să se încadreze în domeniul de aplicare al prezentului regulament doar atunci când intră într-un sistem de colectare și sunt epurate într-o stație de epurare a apelor uzate urbane. În mod similar, prezentul regulament nu ar trebui să reglementeze apele uzate industriale biodegradabile provenite din stații care aparțin sectoarelor industriale enumerate în anexa III la Directiva 91/271/CEE, cu excepția cazului în care apele uzate provenite de la stațiile respective intră într-un sistem de colectare și sunt epurate într-o stație de epurare a apelor uzate urbane.
- (21) Reutilizarea apelor uzate urbane epurate pentru irigații în agricultură este o acțiune determinată de piață, întemeiată pe cerințele și necesitățile sectorului agricol, în special în anumite state membre care se confruntă cu un deficit al resurselor de apă. Operatorii instalațiilor de recuperare și utilizatorii finali ar trebui să coopereze pentru a se asigura că apele recuperate obținute în conformitate cu cerințele minime de calitate stabilite prin prezentul regulament satisfac nevoile utilizatorilor finali în ceea ce privește categoriile de culturi. În cazurile în care clasele de calitate a apei obținute de operatorii instalațiilor de recuperare nu sunt compatibile cu categoria de cultură și cu metoda de irigare deja existente în zona deservită, de exemplu, într-un sistem de alimentare colectivă, cerințele privind calitatea apei ar putea fi respectate prin utilizarea, într-o etapă ulterioară, a mai multor opțiuni de epurare a apei, separat sau în combinație cu opțiuni care nu implică epurarea apelor recuperate, în conformitate cu abordarea bazată pe bariere multiple.
- (22) Pentru a se asigura reutilizarea optimă a resurselor de ape uzate urbane, utilizatorii finali ar trebui să fie formați pentru a garanta utilizarea de către aceștia a clasei de calitate potrivită a apelor recuperate. În cazul în care destinația unui anumit tip de cultură este necunoscută sau are destinații multiple, ar trebui să se utilizeze apa recuperată cu clasa de cea mai înaltă calitate, cu excepția cazului în care se recurge la bariere adecvate care să permită obținerea calității necesare.
- (23) Este necesar să se garanteze utilizarea în siguranță a apelor recuperate, încurajându-se astfel reutilizarea apei în întreaga Uniune și sporirea încrederii publicului în această practică. Producerea apelor recuperate și alimentarea cu acestea pentru irigații în agricultură ar trebui să poată avea loc numai pe baza unui permis acordat de autoritățile competente ale statelor membre. Pentru a se asigura o abordare armonizată la nivelul Uniunii, precum și trasabilitatea apelor recuperate și transparența, normele de fond privind astfel de permise ar trebui stabilite la nivelul Uniunii. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să stabilească detaliile procedurilor de acordare a permiselor, cum ar fi desemnarea autorităților competente și termenele. Statele membre ar trebui să poată aplica procedurile existente de acordare a permiselor, care ar trebui adaptate pentru a ține seama de cerințele prezentului regulament. Atunci când desemnează părțile responsabile pentru elaborarea planului de management al riscului legat de reutilizarea apei și autoritatea competentă pentru acordarea permisului pentru producerea apelor recuperate și pentru alimentarea cu acestea, statele membre ar trebui să se asigure că nu există niciun conflict de interese.
- (24) Dacă este nevoie de un operator de distribuție a apelor recuperate și de un operator de stocare a apelor recuperate, ar trebui să fie posibil să li se impună unor astfel de operatori să dețină un permis. În cazul în care sunt îndeplinite toate cerințele pentru deținerea unui permis, autoritatea competentă din statul membru ar trebui să acorde un permis care să stabilească toate condițiile și măsurile stabilite în planul de management al riscului legat de reutilizarea apei.
- (25) În sensul prezentului regulament, ar trebui să fie posibil ca operațiunile de epurare și de recuperare a apelor uzate urbane să se desfășoare în același spațiu fizic, folosind aceeași instalație sau instalații separate, distincte. De asemenea, ar trebui să existe posibilitatea ca același actor să fie atât operatorul stației de epurare, cât și operatorul instalației de recuperare.
- (26) Autoritățile competente ar trebui să verifice dacă apele recuperate sunt conforme cu condițiile stabilite în permisul relevant. În caz de neconformitate, autoritățile respective ar trebui să impună părților responsabile să ia măsurile necesare pentru asigurarea conformității apelor recuperate. Alimentarea cu ape recuperate ar trebui suspendată atunci când neconformitatea conduce la apariția unui risc semnificativ pentru mediu, sau pentru sănătatea umană sau cea animală.

- (27) Dispozițiile prezentului regulament urmăresc să vină în completarea cerințelor din alte acte legislative ale Uniunii, în special a celor privind posibilele riscuri la adresa sănătății și a mediului. Pentru a asigura o abordare globală a posibilelor riscuri la adresa mediului și la cea a sănătății umane și a celei animale, operatorii instalațiilor de recuperare și autoritățile competente ar trebui să țină seama de cerințele stabilite prin alte acte legislative relevante ale Uniunii, în special prin Directivele 86/278/CEE⁽⁸⁾ și 91/676/CEE⁽⁹⁾ ale Consiliului, prin Directivele 91/271/CEE, 98/83/CE și 2000/60/CE, prin Regulamentele (CE) nr. 178/2002⁽¹⁰⁾, (CE) nr. 852/2004⁽¹¹⁾, (CE) nr. 183/2005⁽¹²⁾, (CE) nr. 396/2005⁽¹³⁾ și (CE) nr. 1069/2009⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, prin Directivele 2006/7/CE⁽¹⁵⁾, 2006/118/CE⁽¹⁶⁾, 2008/105/CE⁽¹⁷⁾ și 2011/92/UE⁽¹⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului și prin Regulamentele (CE) nr. 2073/2005⁽¹⁹⁾, (CE) nr. 1881/2006⁽²⁰⁾ și (UE) nr. 142/2011⁽²¹⁾ ale Comisiei.
- (28) Regulamentul (CE) nr. 852/2004 stabilește norme generale pentru operatorii din sectorul alimentar și reglementează producția, prelucrarea, distribuția și introducerea pe piață a produselor alimentare destinate consumului uman. Regulamentul menționat se referă la calitatea din punct de vedere sanitar a produselor alimentare, iar unul dintre principiile sale de bază este acela că răspunderea pentru siguranța alimentară revine în principal operatorului din sectorul alimentar. Regulamentul menționat este însoțit, de asemenea, de orientări detaliate. În acest sens, prezintă o deosebită importanță Comunicarea Comisiei privind documentul de orientare privind abordarea la nivelul producției primare a riscurilor microbiologice prezentate de fructele și legumele proaspete prin aplicarea normelor de igienă. Cerințele minime referitoare la apele recuperate, stabilite prin prezentul regulament, nu împiedică operatorii din sectorul alimentar să obțină calitatea apei necesară pentru a se conforma Regulamentului (CE) nr. 852/2004 prin utilizarea, într-o etapă ulterioară, a mai multor opțiuni de epurare a apei, separat sau în combinație cu opțiuni care nu implică epurarea.
- (29) Există un mare potențial de reciclare și de reutilizare a apelor uzate epurate. În vederea promovării și încurajării reutilizării apei, indicarea unor utilizări specifice în prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să permită utilizarea apelor recuperate în alte scopuri, inclusiv în scopuri industriale, de agrement și ecologice, după cum se consideră necesar având în vedere circumstanțele și nevoile naționale, cu condiția să se asigure un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane sau a celei animale.

⁽⁸⁾ Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură (JO L 181, 4.7.1986, p. 6).

⁽⁹⁾ Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).

⁽¹²⁾ Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 de stabilire a cerințelor privind igiena hranei pentru animale (JO L 35, 8.2.2005, p. 1).

⁽¹³⁾ Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului (JO L 70, 16.3.2005, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).

⁽¹⁵⁾ Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE (JO L 64, 4.3.2006, p. 37).

⁽¹⁶⁾ Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării (JO L 372, 27.12.2006, p. 19).

⁽¹⁷⁾ Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 348, 24.12.2008, p. 84).

⁽¹⁸⁾ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare (JO L 338, 22.12.2005, p. 1).

⁽²⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 al Comisiei din 19 decembrie 2006 de stabilire a nivelurilor maxime pentru anumiți contaminanți din produsele alimentare (JO L 364, 20.12.2006, p. 5).

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 142/2011 al Comisiei din 25 februarie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de punere în aplicare a Directivei 97/78/CE a Consiliului în ceea ce privește anumite probe și produse care sunt scutite de controalele sanitar-veterinare la frontieră în conformitate cu directiva menționată (JO L 54, 26.2.2011, p. 1).

- (30) Autoritățile competente ar trebui să coopereze cu alte autorități relevante, printr-un schimb de informații, pentru a asigura conformitatea cu cerințele relevante la nivelul Uniunii și la nivel național.
- (31) Pentru a spori încrederea în reutilizarea apei, publicului ar trebui să îi fie furnizate informații. Punerea la dispoziție a unor informații clare, complete și actualizate privind reutilizarea apei ar permite sporirea transparenței și a trasabilității și ar putea prezenta un interes deosebit și pentru alte autorități competente, pentru care este relevantă reutilizarea apei în scopuri specifice. Pentru a încuraja reutilizarea apei și cu scopul de a ajuta părțile interesate să înțeleagă beneficiile reutilizării apei, facilitând astfel acceptarea acesteia, statele membre ar trebui să asigure desfășurarea unor campanii de informare și de conștientizare adaptate la scara reutilizării apei.
- (32) Educarea și formarea utilizatorilor finali sunt elemente deosebit de importante pentru punerea în aplicare și menținerea unor măsuri preventive. În cadrul planului de management al riscului legat de reutilizarea apei, ar trebui avute în vedere măsuri specifice de prevenire a expunerii umane, precum utilizarea de echipamente de protecție personală, spălarea mâinilor și igiena personală.
- (33) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²²⁾ urmărește să garanteze dreptul de acces, în statele membre, la informațiile despre mediu, în conformitate cu Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu ⁽²³⁾ (Convenția de la Aarhus). Directiva 2003/4/CE stabilește obligații ample privind furnizarea la cerere a informațiilor despre mediu și diseminarea activă a acestor informații. Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾ reglementează schimbul de informații spațiale, inclusiv de seturi de date privind diferite aspecte legate de mediu. Este important ca dispozițiile prezentului regulament privind accesul la informații și mecanismele pentru schimbul de date să completeze directivele respective, fără să constituie un alt regim juridic. Prin urmare, dispozițiile prezentului regulament privind informațiile destinate publicului și informațiile despre monitorizarea punerii în aplicare nu ar trebui să aducă atingere Directivelor 2003/4/CE și 2007/2/CE.
- (34) Datele furnizate de statele membre sunt esențiale pentru a-i permite Comisiei să monitorizeze și să evalueze prezentul regulament în raport cu obiectivele urmărite.
- (35) Conform punctului 22 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație ⁽²⁵⁾, Comisia ar trebui să evalueze prezentul regulament. Evaluarea ar trebui să se bazeze pe cele cinci criterii de eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată pentru Uniune și să stea la baza studiilor de impact al unor eventuale măsuri ulterioare. Evaluarea ar trebui să țină seama de progresul științific, în special în ceea ce privește impactul potențial al substanțelor care generează noi preocupări.
- (36) Cerințele minime pentru reutilizarea în siguranță a apelor uzate urbane epurate reflectă cunoștințele științifice disponibile și standardele și practicile în materie de reutilizare a apei recunoscute pe plan internațional și garantează că aceste ape pot fi folosite în siguranță pentru irigațiile în agricultură, asigurând astfel un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane și a celei animale. Din perspectiva rezultatelor evaluării prezentului regulament sau ori de câte ori noile evoluții științifice și progresul tehnic impun acest lucru, Comisia ar trebui să fie în măsură să examineze necesitatea revizuirii cerințelor minime prevăzute în secțiunea 2 din anexa I și, după caz, ar trebui să prezinte o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament.
- (37) Pentru a adapta elementele fundamentale pentru managementul riscului la progresul tehnic și științific, ar trebui să-i fie delegată Comisiei, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, competența de a adopta acte pentru modificarea elementelor fundamentale pentru managementul riscului prevăzute în prezentul regulament. De asemenea, pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane și a celei animale, Comisia ar trebui să poată adopta, de asemenea, acte delegate care completează

⁽²²⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

⁽²³⁾ JO L 124, 17.5.2005, p. 4.

⁽²⁴⁾ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

⁽²⁵⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

elementele fundamentale pentru managementul riscului prevăzute în prezentul regulament prin stabilirea unor specificații tehnice. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (38) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare pentru adoptarea unor norme detaliate în ceea ce privește formatul și modul de prezentare pentru informațiile referitoare la monitorizarea punerii în aplicare a prezentului regulament care trebuie transmise de statele membre, precum și în ceea ce privește formatul și modul de prezentare pentru sinteza la nivelul Uniunii, elaborată de Agenția Europeană de Mediu. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁶⁾.
- (39) Obiectivul prezentului regulament îl constituie, printre altele, protecția mediului și a sănătății umane și a celei animale. Astfel cum a statuat Curtea de Justiție în repetate rânduri, ar fi incompatibil cu caracterul obligatoriu pe care articolul 288 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene îl atribuie directivei, să se excludă, în principiu, posibilitatea ca obligația impusă de o directivă să poată fi invocată de către persoanele vizate. Aceeași considerație este valabilă și în ceea ce privește un regulament care are drept obiectiv să garanteze că apele recuperate sunt sigure pentru irigațiile în agricultură.
- (40) Statele membre ar trebui să stabilească regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și ar trebui să ia toate măsurile necesare să asigure punerea în aplicare a acestor sancțiuni. Sancțiunile ar trebui să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.
- (41) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume protecția mediului și a sănătății umane și a celei animale, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (42) Este necesar să se acorde suficient timp atât statelor membre pentru a înființa infrastructura administrativă necesară aplicării prezentului regulament, cât și operatorilor pentru a se pregăti în vederea aplicării noilor norme.
- (43) În vederea dezvoltării și promovării la cea mai extinsă scară a reutilizării apelor uzate epurate în mod corespunzător și pentru a determina o îmbunătățire semnificativă a fiabilității apelor uzate epurate în mod corespunzător și a metodelor viabile de utilizare, Uniunea ar trebui să sprijine cercetarea și dezvoltarea în domeniu, prin intermediul programului Orizont Europa.
- (44) Prezentul regulament urmărește să încurajeze utilizarea sustenabilă a apei. Ținând cont de acest obiectiv, Comisia ar trebui să se angajeze să utilizeze programele Uniunii, inclusiv programul LIFE, pentru a sprijini inițiativele locale ce implică reutilizarea apelor uzate epurate în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și scop

- (1) Prezentul regulament stabilește cerințe minime de calitate a apei și de monitorizare, precum și dispoziții privind managementul riscului și privind utilizarea în siguranță a apelor recuperate, în contextul managementului integrat al apei.

⁽²⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(2) Scopul prezentului regulament este de a garanta că apele recuperate sunt sigure pentru irigațiile în agricultură, astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane și a celei animale, să promoveze economia circulară, să sprijine adaptarea la schimbările climatice și să contribuie la obiectivele Directivei 2000/60/CE prin abordarea în mod coordonat, la nivelul întregii Uniuni, a problemei deficitului de apă și a presiunii exercitate asupra resurselor de apă ca urmare a acestui deficit, sprijinind în acest mod și funcționarea eficientă a pieței interne.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică ori de câte ori apele uzate urbane epurate sunt reutilizate, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din Directiva 91/271/CEE, pentru irigații în agricultură, astfel cum se specifică în secțiunea 1 din anexa I la prezentul regulament.

(2) Un stat membru poate decide că nu este oportun să reutilizeze apele pentru irigații în agricultură în unul sau mai multe dintre bazinele sale hidrografice sau în părți ale acestora, ținând seama de următoarele criterii:

- (a) condițiile geografice și climatice ale districtului sau ale unor părți ale acestuia;
- (b) starea altor resurse de apă și presiunile exercitate asupra acestora, inclusiv starea cantitativă a corpurilor de apă subterane menționată în Directiva 2000/60/CE;
- (c) starea corpurilor de apă de suprafață în care sunt deversate apele uzate urbane epurate și presiunile exercitate asupra acestor corpuri;
- (d) costurile de mediu și costurile de resursă ale apelor recuperate și ale altor resurse de apă.

Orice decizie luată în temeiul primului paragraf se justifică în mod corespunzător pe baza criteriilor menționate în paragraful respectiv și se transmite Comisiei. Aceasta este revizuită după nevoie, ținând seama mai ales de proiecțiile privind schimbările climatice și de strategiile naționale de adaptare la schimbările climatice, și cel puțin o dată la șase ani ținând seama de planurile de management ale bazinelor hidrografice stabilite în temeiul Directivei 2000/60/CE.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), proiectele de cercetare sau proiectele pilot legate de instalațiile de recuperare pot fi exceptate de la aplicarea prezentului regulament în cazul în care autoritatea competentă stabilește că sunt îndeplinite următoarele criterii:

- (a) proiectul de cercetare sau proiectul pilot nu se va desfășura într-un corp de apă utilizat pentru captarea apei destinate consumului uman sau într-o zonă de protecție relevantă, desemnate în temeiul Directivei 2000/60/CE;
- (b) proiectul de cercetare sau proiectul-pilot va face obiectul unei monitorizări adecvate.

Orice exceptare în temeiul prezentului alineat are o durată maximă de cinci ani.

Nu se introduc pe piață culturile care rezultă dintr-un proiect de cercetare sau dintr-un proiect pilot care face obiectul unei exceptări în temeiul prezentului alineat.

(4) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 852/2004 și nu împiedică operatorii din sectorul alimentar să obțină calitatea apei necesară în vederea conformării cu regulamentul respectiv prin utilizarea, într-o etapă ulterioară, a mai multor opțiuni de epurare a apei, separat sau în combinație cu opțiuni care nu implică epurarea, și nu îi împiedică nici să utilizeze, pentru irigațiile în agricultură, surse alternative de apă.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate sau un organism desemnat de un stat membru pentru îndeplinirea obligațiilor sale în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește acordarea de permise de producere a apelor recuperate sau de alimentare cu acestea, în ceea ce privește exceptarea proiectelor de cercetare sau a proiectelor pilot și în ceea ce privește verificările de conformitate;
2. „utilizator final” înseamnă o persoană fizică sau juridică, entitate publică sau privată, care folosește ape recuperate pentru irigațiile în agricultură;

3. „ape uzate urbane” înseamnă ape uzate urbane în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Directiva 91/271/CEE;
4. „ape recuperate” înseamnă ape uzate urbane care au fost epurate în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 91/271/CEE și care rezultă dintr-o epurare suplimentară într-o instalație de recuperare, în conformitate cu secțiunea 2 din anexa I la prezentul regulament;
5. „instalație de recuperare” înseamnă o stație de epurare a apelor uzate urbane sau o altă instalație care tratează suplimentar apele uzate urbane, în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 91/271/CEE, cu scopul de a produce ape adecvate pentru una dintre utilizările precizate în secțiunea 1 din anexa I la prezentul regulament;
6. „operator al instalației de recuperare” înseamnă o persoană fizică sau juridică ce reprezintă o entitate privată sau o autoritate publică și care operează sau controlează instalația de recuperare;
7. „pericol” înseamnă un agent biologic, chimic, fizic sau radiologic susceptibil de a fi dăunător pentru oameni, animale, culturi sau plante, pentru alte biocenoze terestre ori pentru biocenoza acvatică, pentru soluri sau pentru mediu în general;
8. „risc” înseamnă probabilitatea ca pericolele identificate să cauzeze daune într-un interval de timp determinat, inclusiv gravitatea consecințelor;
9. „managementul riscului” înseamnă un tip de gestionare sistematică care asigură permanent siguranța reutilizării apei într-un context specific;
10. „măsură preventivă” înseamnă o acțiune sau o activitate adecvată prin care poate fi prevenit sau eliminat un risc la adresa sănătății sau a mediului ori prin care poate fi redus un astfel de risc până la un nivel acceptabil;
11. „punct de conformitate” înseamnă punctul în care operatorul instalației de recuperare livrează ape recuperate următorului actor din lanț;
12. „barieră” înseamnă orice mijloace, inclusiv operațiuni fizice sau etape procedurale ori condiții de utilizare, care reduc sau previn riscul de infecție umană prin prevenirea contactului apelor recuperate cu produsele destinate să fie ingerate ori cu persoanele expuse direct sau alte mijloace care, de exemplu, reduc concentrația de microorganisme în apele recuperate sau previn supraviețuirea acestora în produsele destinate să fie ingerate;
13. „permis” înseamnă o decizie scrisă, emisă de o autoritate competentă, pentru a produce ape recuperate sau pentru a alimenta cu ape recuperate pentru irigații în agricultură, în conformitate cu prezentul regulament;
14. „partea responsabilă ” înseamnă o parte care îndeplinește un rol sau desfășoară o activitate în cadrul sistemului de reutilizare a apei, inclusiv operatorul stației de recuperare, operatorul stației de epurare a apelor uzate urbane atunci când este diferit de operatorul instalației de recuperare, autoritatea relevantă, alta decât autoritatea competentă desemnată, operatorul de distribuție a apelor recuperate sau operatorul de stocare a apelor recuperate;
15. „sistem de reutilizare a apei” înseamnă infrastructura și alte elemente tehnice necesare pentru producerea, alimentarea și utilizarea apelor recuperate; acesta conține toate elementele, de la punctul de intrare în stația de epurare a apelor uzate urbane până la punctul în care apele recuperate sunt utilizate pentru irigații în agricultură, inclusiv infrastructura de distribuție și de stocare, acolo unde este relevant.

Articolul 4

Obligațiile operatorului instalației de recuperare și obligațiile privind calitatea apelor recuperate

- (1) Operatorul instalației de recuperare se asigură că, la punctul de conformitate, apele recuperate destinate irigațiilor în agricultură, astfel cum sunt menționate în secțiunea 1 din anexa I, respectă următoarele cerințe:
 - (a) cerințele minime de calitate a apei stabilite în secțiunea 2 din anexa I;
 - (b) orice condiții suplimentare privind calitatea apei stabilite de autoritatea competentă în permisul relevant, în temeiul articolului 6 alineatul (3) literele (c) și (d).

Dincolo de punctul de conformitate, calitatea apei nu mai este responsabilitatea operatorului instalației de recuperare.

- (2) Pentru a asigura conformitatea cu alineatul (1), operatorul instalației de recuperare monitorizează calitatea apei în conformitate cu:
 - (a) secțiunea 2 din anexa I;

- (b) orice condiții suplimentare privind monitorizarea stabilite în permisul relevant de către autoritatea competentă, în temeiul articolului 6 alineatul (3) literele (c) și (d).

Articolul 5

Managementul riscului

- (1) În scopul producerii de ape recuperate, al alimentării cu acestea și al utilizării lor, autoritatea competentă asigură stabilirea unui plan de management al riscului legat de reutilizarea apei.

Un plan de management al riscului legat de reutilizarea apei poate viza unul sau mai multe sisteme de reutilizare a apei.

- (2) Planul de management al riscului legat de reutilizarea apei este întocmit de operatorul instalației de recuperare, de alte părți responsabile și de utilizatorii finali, după caz. Părțile responsabile care elaborează planul de management al riscului legat de reutilizarea apei consultă toate celelalte părți responsabile relevante și utilizatorii finali, după caz.

- (3) Planul de management al riscului legat de reutilizarea apei se bazează pe toate elementele fundamentale pentru managementul riscului stabilite în anexa II. Planul respectiv identifică responsabilitățile în materie de management al riscului care revin operatorului instalației de recuperare și altor părți responsabile.

- (4) În special, planul de management al riscului legat de reutilizarea apei:

- (a) stabilește, pentru operatorul instalației de recuperare, toate cerințele necesare suplimentare față de cele precizate în anexa I, în conformitate cu partea B din anexa II, pentru a reduce și mai mult orice risc înainte de punctul de conformitate;
- (b) identifică pericolele, riscurile, precum și măsurile preventive adecvate și/sau posibilele măsuri corective, în conformitate cu partea C din anexa II;
- (c) identifică bariere suplimentare în cadrul sistemului de reutilizare a apei și stabilește orice cerințe suplimentare care sunt necesare dincolo de punctul de conformitate pentru a asigura siguranța sistemului de reutilizare a apei, inclusiv condiții legate de distribuție, stocare și utilizare, acolo unde este cazul, și identifică părțile responsabile pentru îndeplinirea acestor cerințe.

- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 13, de modificare a prezentului regulament pentru a adapta la progresul tehnic și științific elementele fundamentale pentru managementul riscului prevăzute în anexa II.

Comisia este împuternicită, de asemenea, să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 13, de completare a prezentului regulament pentru a stabili specificații tehnice pentru elementele fundamentale pentru managementul riscului prevăzute în anexa II.

Articolul 6

Obligațiile privind permisul pentru apele recuperate

- (1) Producerea de ape recuperate destinate irigațiilor în agricultură astfel cum se precizează în secțiunea 1 din anexa I și alimentarea cu acestea fac obiectul unui permis.

- (2) Părțile responsabile din cadrul sistemului de reutilizare a apei, inclusiv utilizatorul final acolo unde este relevant în conformitate cu dreptul intern, depun o cerere de acordare a unui permis sau o cerere de modificare a unui permis existent la autoritatea competentă din statul membru în care funcționează sau este prevăzută să funcționeze instalația de recuperare.

- (3) Permisul stabilește obligațiile operatorului instalației și, dacă este cazul, ale oricăror alte părți responsabile. Permisul trebuie să se bazeze pe planul de management al riscului legat de reutilizarea apei și să precizeze, printre altele, următoarele:

- (a) clasa sau clasele de calitate a(le) apelor recuperate și utilizarea în agricultură pentru care sunt permise apele recuperate, în conformitate cu anexa I, locul de utilizare, instalațiile de recuperare și volumul anual estimat al apelor recuperate care urmează să fie produse;
- (b) condițiile referitoare la cerințele minime de calitate a apei și de monitorizare stabilite în secțiunea 2 din anexa I;

- (c) orice condiții referitoare la cerințele suplimentare impuse operatorului instalației de recuperare prevăzute în planul de management al riscului legat de reutilizarea apei;
 - (d) orice alte condiții necesare pentru a limita orice riscuri inacceptabile la adresa mediului și a sănătății umane și a celei animale, astfel încât orice risc să fie la un nivel acceptabil;
 - (e) durata de valabilitate a permisului;
 - (f) punctul de conformitate.
- (4) În scopul analizării unei cereri, autoritatea competentă se consultă și face schimb de informații pertinente cu alte autorități relevante, în special cu autoritățile din domeniul apei și al sănătății, dacă acestea diferă de autoritatea competentă, și cu oricare altă parte pe care autoritatea competentă o considerată relevantă.
- (5) Autoritatea competentă decide fără întârziere dacă acordă sau nu permisul. Dacă, din cauza complexității cererii, autoritatea competentă are nevoie de mai mult de 12 luni de la data primirii unei cereri complete pentru a decide dacă acordă sau nu un permis, aceasta comunică solicitantului data preconizată pentru luarea deciziei sale.
- (6) Permisele sunt reexamine periodice și se actualizează dacă este necesar și cel puțin atunci când:
- (a) a avut loc o modificare substanțială a capacității;
 - (b) s-au modernizat echipamentele;
 - (c) s-au adăugat noi echipamente sau procese; sau
 - (d) au avut loc modificări ale condițiilor climatice sau de altă natură care afectează în mod semnificativ starea ecologică a corpurilor de apă de suprafață.
- (7) Statele membre pot solicita ca stocarea, distribuția și utilizarea apelor recuperate să facă obiectul unui permis specific pentru a aplica cerințele și barierele suplimentare identificate în planul de management al riscului legat de reutilizarea apei, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (4).

Articolul 7

Verificarea de conformitate

- (1) Autoritatea competentă verifică dacă este îndeplinită conformitatea cu condițiile stabilite în permis. Verificarea de conformitate se efectuează prin următoarele mijloace:
- (a) controale la fața locului;
 - (b) date de monitorizare obținute în special în temeiul prezentului regulament;
 - (c) orice alte mijloace adecvate.
- (2) În caz de neconformitate cu condițiile prevăzute în permis, autoritatea competentă impune operatorului instalației de recuperare și, dacă este relevant, celorlalte părți responsabile să ia toate măsurile necesare pentru a restabili fără întârziere conformitatea și să informeze imediat utilizatorii finali afectați.
- (3) În cazul în care neconformitatea cu condițiile stabilite în permis reprezintă un risc semnificativ la adresa mediului sau a sănătății umane ori a celei animale, operatorul instalației de recuperare sau oricare alte părți responsabile suspendă fără întârziere alimentarea cu ape recuperate până în momentul în care autoritatea competentă stabilește că a fost restabilită conformitatea, respectând procedurile definite în planul de management al riscului legat de reutilizarea apei, în conformitate cu secțiunea 2 litera (a) din anexa I.
- (4) Dacă are loc un incident care afectează conformitatea cu condițiile prevăzute în permis, operatorul instalației de recuperare sau oricare alte părți responsabile informează fără întârziere autoritatea competentă și alte părți care ar putea fi eventual afectate și comunică autorității competente informațiile necesare pentru evaluarea impactului unui astfel de incident.
- (5) Autoritatea competentă verifică periodic respectarea de către părțile responsabile a măsurilor și sarcinilor stabilite în planul de management al riscului legat de reutilizarea apei.

*Articolul 8***Cooperarea între statele membre**

(1) În cazul în care reutilizarea apei are o relevanță transfrontalieră, statele membre desemnează un punct de contact pentru a coopera, după caz, cu punctele de contact și cu autoritățile competente din alte state membre, sau utilizează structurile existente care rezultă din acordurile internaționale.

Rolul punctelor de contact sau al structurilor existente este:

- (a) de a primi și transmite cererile de asistență;
- (b) de a asigura asistență la cerere; și
- (c) de a coordona comunicarea între autoritățile competente.

Înainte de a acorda permisul, autoritățile competente fac schimb de informații privind condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (3) cu punctul de contact din statul membru în care apele recuperate sunt destinate utilizării.

(2) Statele membre răspund cererilor de asistență fără întârzieri nejustificate.

*Articolul 9***Informarea și conștientizarea**

Economisirea resurselor de apă ca urmare a reutilizării apei trebuie să facă obiectul unor campanii generale de conștientizare a opiniei publice în statele membre în care apa recuperată este folosită pentru irigații în agricultură. Astfel de campanii pot include popularizarea beneficiilor pe care le prezintă reutilizarea în siguranță a apei.

Statele membre în cauză pot organiza totodată campanii de informare pentru utilizatorii finali pentru a asigura utilizarea optimă și sigură a apei recuperate, garantând prin aceasta un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane și a celei animale.

Statele membre pot adapta aceste campanii de informare și de conștientizare la scara reutilizării apei.

*Articolul 10***Informații destinate publicului**

(1) Fără a aduce atingere Directivelor 2003/4/CE și 2007/2/CE, statele membre în care apele recuperate sunt utilizate pentru irigații în agricultură, astfel cum se prevede în secțiunea 1 din anexa I la prezentul regulament, se asigură că sunt puse la dispoziția publicului, online sau prin alte mijloace, informații adecvate și actualizate privind reutilizarea apei. Aceste informații cuprind următoarele:

- (a) cantitatea și calitatea apelor recuperate furnizate în conformitate cu prezentul regulament;
- (b) pentru statul membru în cauză, procentul de ape recuperate furnizate în conformitate cu prezentul regulament comparat cu cantitatea totală de ape uzate urbane epurate, dacă astfel de date sunt disponibile;
- (c) permisele acordate sau modificate în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv condițiile stabilite de autoritățile competente în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din prezentul regulament;
- (d) rezultatul verificărilor de conformitate efectuate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din prezentul regulament;
- (e) punctele de contact desemnate în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din prezentul regulament.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) se actualizează la fiecare doi ani.

(3) Statele membre se asigură că orice decizie luată în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) este pusă la dispoziția publicului, online sau prin alte mijloace.

*Articolul 11***Informații privind monitorizarea punerii în aplicare**

- (1) Fără a aduce atingere Directivelor 2003/4/CE și 2007/2/CE, statele membre în care apele recuperate sunt utilizate pentru irigații în agricultură, astfel cum se prevede în secțiunea 1 din anexa I la prezentul regulament, asistate de Agenția Europeană de Mediu, întreprind următoarele:
- (a) elaborează și publică, până la 26 iunie 2026, și, ulterior, actualizează la fiecare șase ani, un set de date care conțin informații privind rezultatul verificării conformității efectuate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din prezentul regulament și alte informații care trebuie puse la dispoziția publicului, online sau prin alte mijloace, în conformitate cu articolul 10 din prezentul regulament;
 - (b) elaborează, publică și, ulterior, actualizează anual, un set de date care conțin informații privind cazurile de neconformitate cu condițiile stabilite în permis, care au fost colectate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din prezentul regulament, și informații privind măsurile luate în conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament.
- (2) Statele membre asigură accesul Comisiei, al Agenției Europene de Mediu și al Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor la seturile de date menționate la alineatul (1).
- (3) Pe baza seturilor de date menționate la alineatul (1), Agenția Europeană de Mediu, în consultare cu statele membre, elaborează, publică și actualizează periodic sau la cererea Comisiei o sinteză la nivelul Uniunii. Sinteza respectivă cuprinde, după caz, indicatori privind realizările, rezultatele și efectele prezentului regulament, hărți, precum și rapoarte ale statelor membre.
- (4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme detaliate privind formatul și modul de prezentare pentru informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu alineatul (1), precum și norme detaliate privind formatul și modul de prezentare pentru sinteza la nivelul Uniunii menționată la alineatul (3). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14.
- (5) Până la 26 iunie 2022, Comisia, în consultare cu statele membre, stabilește orientări în sprijinul aplicării prezentului regulament.

*Articolul 12***Evaluarea și revizuirea**

- (1) Până la 26 iunie 2028, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament. Evaluarea se bazează pe cel puțin următoarele aspecte:
- (a) experiența acumulată prin punerea în aplicare a prezentului regulament;
 - (b) seturile de date elaborate de statele membre în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) și sinteza la nivelul Uniunii elaborată de Agenția Europeană de Mediu în conformitate cu articolul 11 alineatul (3);
 - (c) datele științifice, analitice și epidemiologice relevante;
 - (d) cunoștințe tehnice și științifice;
 - (e) recomandările OMS, în cazul în care sunt disponibile, sau alte orientări internaționale ori standarde ISO.
- (2) La efectuarea evaluării, Comisia acordă o atenție deosebită următoarelor aspecte:
- (a) cerințelor minime stabilite în anexa I;
 - (b) elementelor fundamentale pentru managementul riscului prevăzute în anexa II;
 - (c) cerințelor suplimentare stabilite de autoritățile competente în temeiul articolului 6 alineatul (3) literele (c) și (d);
 - (d) impactului reutilizării apei asupra mediului și asupra sănătății umane și a celei animale, inclusiv impactului substanțelor care generează noi preocupări.
- (3) În cadrul evaluării, Comisia analizează fezabilitatea:
- (a) extinderii domeniului de aplicare al prezentului regulament pentru a include apele recuperate destinate altor utilizări specifice, inclusiv reutilizarea acestora în scopuri industriale;

- (b) extinderii cerințelor prezentului regulament pentru a include utilizarea indirectă a apelor uzate epurate.
- (4) Pe baza rezultatelor evaluării sau ori de câte ori noile cunoștințe tehnice și științifice impun acest lucru, Comisia poate examina necesitatea revizuirii cerințelor minime prevăzute în secțiunea 2 din anexa I.
- (5) După caz, Comisia prezintă o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament.

Articolul 13

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (5) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 25 iunie 2020. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (5) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 14

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de comitetul constituit prin Directiva 2000/60/CE. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 15

Sancțiuni

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Aceste sancțiuni trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică Comisiei, până la 26 iunie 2024, normele și măsurile respective, precum și orice modificare ulterioară a acestora.

*Articolul 16***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la 26 iunie 2023.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 mai 2020.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
A. METELKO-ZGOMBIĆ

ANEXA I

UTILIZĂRI ȘI CERINȚE MINIME

Secțiunea 1

Utilizări ale apelor recuperate

Irigații în agricultură

Irigații în agricultură înseamnă irigarea următoarelor tipuri de culturi:

- culturile alimentare consumate crude, adică acele culturi care sunt destinate consumului uman în stare crudă sau neprelucrate;
- culturile alimentare prelucrate, adică acele culturi care sunt destinate consumului uman numai după ce au fost supuse unui proces de prelucrare (de exemplu, au fost găsite sau prelucrate industrial);
- culturile nealimentare, adică acele culturi care nu sunt destinate consumului uman (de exemplu, pășuni și furaje, fibre, culturi ornamentale, culturi de semințe, culturi energetice și gazon).

Fără a aduce atingere altor acte legislative relevante ale Uniunii în domeniul mediului și al sănătății, statele membre pot utiliza apele recuperate și în alte scopuri, cum ar fi:

- reutilizarea apei industriale; și
- în scopuri de agrement și ecologice.

Secțiunea 2

Cerințe minime

Cerințe minime aplicabile apelor recuperate destinate irigațiilor în agricultură

Clasele de calitate a apelor recuperate, precum și utilizările autorizate și metodele de irigare pentru fiecare categorie sunt stabilite în tabelul 1. Cerințele minime de calitate a apei sunt stabilite în tabelul 2 de la litera (a). Frecvența minimă și obiectivele de performanță pentru monitorizarea apelor recuperate sunt stabilite în tabelul 3 (monitorizarea de rutină) și în tabelul 4 (monitorizarea de validare) de la litera (b).

Culturile care fac parte dintr-o anumită categorie sunt irigate cu ape recuperate din clasa de calitate minimă corespunzătoare a apelor recuperate, astfel cum se prevede în tabelul 1, cu excepția cazului în care sunt utilizate bariere suplimentare adecvate, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (4) litera (c), care au drept rezultat îndeplinirea cerințelor de calitate prevăzute în tabelul 2 de la litera (a). Astfel de bariere suplimentare se pot baza pe lista orientativă a măsurilor preventive prevăzute la punctul 7 din anexa II sau în orice alt standard național sau internațional echivalent, cum ar fi standardul ISO 16075-2.

Tabelul 1 – Clasele de calitate a apelor recuperate, utilizarea permisă în agricultură și metoda de irigare

Clasa de calitate minimă a apelor recuperate	Categoria culturii (*)	Metoda de irigare
A	Toate culturile alimentare consumate crude în cazul cărora partea comestibilă este în contact direct cu apele recuperate, și culturile de rădăcinoase	Toate metodele de irigare
B	Culturi alimentare consumate crude în cazul cărora partea comestibilă este produsă deasupra solului și nu este în contact direct cu apele recuperate, culturi alimentare prelucrate și culturi nealimentare, inclusiv culturi destinate hranei animalelor crescute pentru producția de lapte sau carne	Toate metodele de irigare
C	Culturi alimentare consumate crude în cazul cărora partea comestibilă este produsă deasupra solului și nu este în contact direct cu apele recuperate, culturi alimentare prelucrate și culturi nealimentare, inclusiv culturi destinate hranei animalelor crescute pentru producția de lapte sau carne	Irigare prin picurare (**) sau altă metodă de irigare care evită contactul direct cu partea comestibilă a culturii

Clasa de calitate minimă a apelor recuperate	Categoria culturii (*)	Metoda de irigare
D	Culturi industriale, culturi energetice și culturi de semințe	Toate metodele de irigare (***)

(*) Dacă același tip de culturi irigate se încadrează în mai multe categorii din tabelul 1, se aplică cerințele care corespund categoriei celei mai stricte.

(**) Irigarea prin picurare (denumită și irigare prin prelingere) este un sistem de microirigare care permite irigarea plantelor cu picături sau jeturi subțiri de apă și constă în scurgerea picăturilor de apă pe sol sau direct sub suprafața acestuia, la debite foarte reduse (2-20 de litri/oră), printr-un sistem de conducte din plastic cu diametru mic, prevăzute cu ieșiri denumite emițători sau dispozitive de picurare.

(***) În cazul metodelor de irigare care imită precipitațiile, ar trebui să se acorde o atenție specială protecției sănătății lucrătorilor și a persoanelor aflate în apropiere. În acest scop, se aplică măsuri preventive adecvate.

(a) Cerințe minime de calitate a apei

Tabelul 2 – Cerințele de calitate a apelor recuperate utilizate pentru irigațiile în agricultură

Clasa de calitate a apelor recuperate	Obiectiv indicativ privind tehnologia	Cerințe de calitate				
		<i>E. coli</i> (număr/100 ml)	CBO ₅ (mg/l)	Materii totale în suspensie (MTS) (mg/l)	Turbiditate Unități de turbiditate nefelometrică (NTU)	Altele
A	Epurare secundară, filtrare și dezinfectare	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	<i>Legionella</i> spp.: < 1 000 UFC/l în cazul în care există riscul de aerosolizare Nematode intestinale (ouă de helminți): ≤ 1 ou/l pentru irigarea pășunilor sau a ierbii pentru nutrețuri
B	Epurare secundară și dezinfectare	≤ 100	În conformitate cu Directiva 91/271/CEE (anexa I tabelul 1)	În conformitate cu Directiva 91/271/CEE (anexa I tabelul 1)	-	
C	Epurare secundară și dezinfectare	≤ 1 000			-	
D	Epurare secundară și dezinfectare	≤ 10 000			-	

Apele recuperate se consideră a fi conforme cu cerințele stabilite în tabelul 2 dacă măsurătorile pentru apele recuperate respective îndeplinesc următoarele criterii:

- valorile indicate pentru *E. coli*, *Legionella* spp. și nematodele intestinale sunt respectate în 90 % sau mai mult dintre probe; niciuna din valorile probelor nu depășește limita maximă de deviație de 1 unitate logaritmică față de valoarea indicată pentru *E. coli* și *Legionella* spp. și de 100 % din valoarea indicată pentru nematodele intestinale;
- valorile indicate pentru CBO₅, materii totale în suspensie (MTS) și turbiditate în clasa A sunt respectate în 90 % sau mai mult dintre probe; niciuna dintre valorile probelor nu depășește limita maximă de deviație de 100 % din valoarea indicată.

(b) Cerințe minime de monitorizare

Operatorii instalațiilor de recuperare efectuează o monitorizare de rutină pentru a verifica dacă apele recuperate sunt conforme cu cerințele minime de calitate a apei prevăzute la litera (a). Monitorizarea de rutină se include în procedurile de verificare a sistemului de reutilizare a apei.

Eșantioanele care urmează să fie folosite pentru verificarea conformității cu parametrii microbiologici la punctul de conformitate se prelevează în conformitate cu standardul EN ISO 19458 sau cu orice alte standarde naționale sau internaționale care asigură o calitate echivalentă.

Tabelul 3 – Frecvența minimă a monitorizării de rutină a apelor recuperate pentru irigațiile în agricultură

Clasa de calitate a apelor recuperate	Frecvența minimă a monitorizării					
	<i>E. coli</i>	CBO ₅	Materii totale în suspensie (MTS)	Turbiditate	<i>Legionella</i> spp. (dacă este cazul)	Nematode intestinale (dacă este cazul)
A	O dată pe săptămână	O dată pe săptămână	O dată pe săptămână	Continuu	De două ori pe lună	De două ori pe lună sau așa cum este stabilit de către operatorul instalației de recuperare, în funcție de numărul de ouă din apele uzate care intră în instalația de recuperare
B	O dată pe săptămână	În conformitate cu Directiva 91/271/CEE (anexa I secțiunea D)	În conformitate cu Directiva 91/271/CEE (anexa I secțiunea D)	-		
C	De două ori pe lună			-		
D	De două ori pe lună			-		

Înainte de punerea în funcțiune a unei noi instalații de recuperare se efectuează o monitorizare de validare.

Instalațiile de recuperare care sunt deja în funcțiune și care îndeplinesc cerințele de calitate a apelor recuperate stabilite în tabelul 2 de la litera (a) la 25 iunie 2020 sunt exceptate de la obligația de a efectua monitorizarea de validare.

Cu toate acestea, monitorizarea de validare este efectuată de fiecare dată când se modernizează echipamentul, precum și atunci când se adaugă noi echipamente sau procese.

Monitorizarea de validare se efectuează pentru clasa de calitate a apelor recuperate cu cele mai stricte cerințe, clasa A, pentru a evalua dacă sunt respectate obiectivele de performanță (reducere \log_{10}). Monitorizarea de validare implică monitorizarea microorganismelor indicatoare asociate fiecărui grup de agenți patogeni, și anume bacterii, virusuri și protozoare. Microorganismele indicatoare selectate sunt *E. coli* pentru bacteriile patogene, colifagii F-specifici, colifagii somatici sau colifagii pentru virusurile patogene și sporii de *Clostridium perfringens* sau bacteriile sporulante care reduc cantitatea de sulf pentru protozoare. Obiectivele de performanță (reducere \log_{10}) pentru monitorizarea de validare a microorganismelor indicatoare selectate sunt prezentate în tabelul 4 și trebuie să fie îndeplinite la punctul de conformitate, având în vedere concentrațiile apelor uzate brute care intră în stația de epurare a apelor uzate urbane. Cel puțin 90 % din eșantioanele de validare trebuie să atingă sau să depășească obiectivele de performanță.

În cazul în care un indicator biologic nu este prezent într-o cantitate suficientă în apele uzate brute pentru a obține o reducere \log_{10} , absența unui astfel de indicator biologic în apele recuperate înseamnă că sunt respectate cerințele de validare. Îndeplinirea obiectivului de conformitate poate fi stabilită prin control analitic, prin însumarea performanțelor constatate în cadrul etapelor de epurare individuale, pe bază de dovezi științifice pentru procese standard recunoscute în domeniu, cum ar fi datele publicate în rapoarte de testare sau studii de caz, ori prin testarea într-un laborator în condiții controlate în vederea unei tratări inovatoare.

Tabelul 4 – Monitorizarea de validare a apelor recuperate pentru irigațiile în agricultură

Clasa de calitate a apelor recuperate	Microorganisme indicatoare (*)	Obiective de performanță pentru lanțul de epurare (reducere \log_{10})
A	<i>E. coli</i>	$\geq 5,0$
	Total colifagi/colifagi F-specifici/colifagi somatici/colifagi (**)	$\geq 6,0$
	Spori de <i>Clostridium perfringens</i> /bacterii sporulante care reduc cantitatea de sulf (***)	$\geq 4,0$ (în cazul sporilor de <i>Clostridium perfringens</i>) $\geq 5,0$ (în cazul bacteriilor sporulante care reduc cantitatea de sulf)

(*) Pentru monitorizarea de validare pot fi utilizați și agenții patogeni de referință *Campylobacter*, Rotavirus și *Cryptosporidium* în locul microorganismelor indicatoare propuse. În acest caz, se aplică următoarele obiective de performanță care vizează reducerea \log_{10} : *Campylobacter* ($\geq 5,0$), Rotavirus ($\geq 6,0$) și *Cryptosporidium* ($\geq 5,0$).

(**) Numărul total de colifagi a fost selectat ca fiind cel mai adecvat indicator viral. Cu toate acestea, în cazul în care analiza numărului total de colifagi nu este fezabilă, se analizează cel puțin un tip de colifagi (colifagi F-specifici sau somatici).

(***) Numărul de spori de *Clostridium perfringens* este selectat ca fiind cel mai adecvat indicator pentru protozoare. Cu toate acestea, bacteriile sporulante care reduc cantitatea de sulf sunt o alternativă în cazul în care concentrația de spori de *Clostridium perfringens* nu permite validarea reducerii \log_{10} cerute.

Metodele de analiză utilizate în cadrul monitorizării sunt validate și documentate în conformitate cu standardul EN ISO/IEC-17025 sau cu alte standarde naționale sau internaționale care asigură o calitate echivalentă.

ANEXA II

A. Elemente fundamentale pentru managementul riscului

Managementul riscului cuprinde identificarea și gestionarea riscurilor în mod proactiv pentru a garanta utilizarea și managementul în condiții de siguranță ale apelor recuperate și absența oricărui risc pentru mediu sau pentru sănătatea umană sau cea animală. În aceste scopuri, se stabilește un plan de management al riscului legat de reutilizarea apei pe baza următoarelor elemente:

1. Descrierea întregului sistem de reutilizare a apelor, de la intrarea apelor uzate în stația de epurare a apelor uzate urbane până la punctul de utilizare, inclusiv a surselor de ape uzate, a etapelor tratării și a tehnologiilor utilizate în instalația de recuperare, a infrastructurii de aprovizionare, distribuție și stocare, a utilizării prevăzute, a locului și a perioadei de utilizare (de exemplu, utilizare temporară sau ad-hoc), a metodei de irigare, a tipului de cultură, a altor surse de apă în cazul în care este prevăzută utilizarea unei combinații și a volumului apelor recuperate care urmează să fie furnizate.
2. Identificarea tuturor părților implicate în sistemul de reutilizare a apei și o descriere clară a rolurilor și responsabilităților acestora.
3. Identificarea pericolelor potențiale, în special a prezenței poluanților și a agenților patogeni, precum și a riscului de evenimente periculoase, cum ar fi deficiențe ale procesului de epurare ori scurgeri accidentale, sau contaminarea în sistemul de reutilizare a apei.
4. Identificarea mediilor și a populațiilor expuse riscului, precum și a căilor de expunere la pericolele potențiale identificate, luând în considerare factori de mediu specifici, cum ar fi hidrogeologia, topologia, tipul de sol și ecologia la nivel local, precum și factori legați de tipul de culturi și de practicile agricole și de irigație. Trebuie să se țină seama, de asemenea, de eventualele efecte negative ireversibile sau pe termen lung asupra mediului sau asupra sănătății ale operațiunii de recuperare a apei; de asemenea, aceste efecte trebuie să fie sprijinite de dovezi științifice.
5. Evaluarea riscului pentru mediu și pentru sănătatea umană și cea animală, ținând seama de natura pericolelor potențiale identificate, de durata utilizărilor preconizate, de mediile și populațiile identificate cu risc de expunere la aceste pericole și de gravitatea posibilelor efecte ale pericolelor luând în considerare principiul precauției, precum și toate actele legislative, documentele de orientare și cerințele minime relevante de la nivelul Uniunii și al statelor membre în materie de siguranță a produselor alimentare, a hranei pentru animale și a lucrătorilor. Evaluarea riscului s-ar putea baza pe examinarea studiilor și a datelor științifice disponibile.

Evaluarea riscului include următoarele elemente:

- (a) evaluarea riscului de mediu, inclusiv a tuturor aspectelor următoare:
 - (i) confirmarea naturii acestui risc, inclusiv, acolo unde este cazul, a nivelului predictibil fără efect;
 - (ii) evaluarea gradului de expunere potențial;
 - (iii) caracterizarea riscului.
- (b) evaluarea riscului pentru sănătatea umană și cea animală, inclusiv a tuturor elementelor următoare:
 - (i) confirmarea naturii acestor pericole, inclusiv, acolo unde este cazul, a relației dintre doză și răspuns;
 - (ii) evaluarea intervalului potențial de dozare sau a gradului potențial de expunere;
 - (iii) caracterizarea riscului.

Evaluarea riscului s-ar putea efectua recurgându-se la o evaluare calitativă sau semicantitativă a riscului. Se recurge la evaluarea cantitativă a riscului atunci când există suficiente date justificative sau în proiectele cu un potențial risc ridicat pentru mediu sau pentru sănătatea publică.

La evaluarea riscului trebuie să fie luate în considerare cel puțin următoarele cerințe și obligații:

- (a) cerința de reducere și de prevenire a poluării cu nitrați a apei în conformitate cu Directiva 91/676/CEE;
- (b) obligația ca zonele de protecție a apei destinate consumului uman să îndeplinească cerințele Directivei 98/83/CE;
- (c) cerința privind îndeplinirea obiectivelor de mediu prevăzute în Directiva 2000/60/CE;

- (d) cerința de prevenire a poluării apelor subterane în conformitate cu Directiva 2006/118/CE;
- (e) cerința de respectare a standardelor de calitate a mediului pentru substanțele prioritare și o serie de alți poluanți stabilite în Directiva 2008/105/CE;
- (f) cerința de respectare a standardelor de calitate a mediului aplicabile poluanților de interes național, și anume poluanții specifici bazinelor hidrografice, stabilite în Directiva 2000/60/CE;
- (g) cerința de respectare a standardelor de calitate a apei pentru scăldat prevăzute în Directiva 2006/7/CE;
- (h) cerințele privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură, în temeiul Directivei 86/278/CEE;
- (i) cerințele privind igiena produselor alimentare, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 852/2004 și în orientările prevăzute în Comunicarea Comisiei privind documentul de orientare privind abordarea la nivelul producției primare a riscurilor microbiologice prezentate de fructele și legumele proaspete prin aplicarea normelor de igienă;
- (j) cerințele privind igiena hranei pentru animale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 183/2005;
- (k) cerința de respectare a criteriilor microbiologice relevante stabilite în Regulamentul (CE) nr. 2073/2005;
- (l) cerințele privind nivelurile maxime pentru anumiți contaminanți din produsele alimentare stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1881/2006;
- (m) cerințele privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana pentru animale stabilite în Regulamentul (CE) nr. 396/2005;
- (n) cerințele privind sănătatea animală prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 1069/2009 și (UE) nr. 142/2011.

B. Condiții referitoare la cerințele suplimentare

6. Luarea în considerare a cerințelor privind calitatea și monitorizarea apei care sunt suplimentare față de cele precizate în secțiunea 2 din anexa I și/sau mai stricte decât acestea, atunci când este necesar și adecvat pentru a se asigura un nivel corespunzător de protecție a mediului și a sănătății umane și a celei animale, în special atunci când există dovezi științifice clare că riscul provine din apele recuperate, și nu din alte surse.

În funcție de rezultatul evaluării riscului menționate la punctul 5, aceste cerințe suplimentare pot viza în special:

- (a) metalele grele;
- (b) pesticidele;
- (c) produsele secundare rezultate în urma dezinfectiei;
- (d) produsele farmaceutice;
- (e) alte substanțe care generează noi preocupări, inclusiv micropoluantii și microplasticul;
- (f) rezistența antimicrobiană.

C. Măsuri preventive

7. Identificarea măsurilor preventive care sunt deja în vigoare sau care ar trebui să fie luate pentru a limita riscul, astfel încât orice risc identificat să poată fi gestionat în mod adecvat. O atenție deosebită se acordă corpurilor de apă utilizate pentru captarea apei destinate consumului uman și zonelor de protecție relevante.

Astfel de măsuri preventive pot include:

- (a) controlul accesului;
- (b) măsuri suplimentare de dezinfectare sau de eliminare a poluanților;
- (c) tehnologii de irigare specifice care reduc riscul formării de aerosoli (de exemplu, irigarea prin picurare);
- (d) cerințe specifice pentru irigarea prin aspersiune (de exemplu, viteza maximă a vântului, distanțele dintre aspersor și zonele sensibile);

- (e) cerințe specifice pentru terenurile agricole (de exemplu, înclinarea pantei, saturarea cu apă a terenului și zone carstice);
- (f) sprijin pentru eliminarea agenților patogeni înainte de recoltare;
- (g) stabilirea unor distanțe minime de siguranță (de exemplu, față de apele de suprafață, inclusiv de sursele pentru animale, sau față de activități cum ar fi acvacultura, piscicultura, acvacultura de crustacee, înotul și alte activități acvatice);
- (h) semnalizarea la locurile de irigare, indicându-se faptul că se utilizează ape recuperate și că acestea nu sunt adecvate consumului.

Măsurile preventive specifice care pot fi relevante sunt prevăzute în tabelul 1.

Tabelul 1 – Măsuri preventive specifice

Clasa de calitate a apelor recuperate	Măsuri preventive specifice
A	— Porcii nu trebuie să fie expuși la furaje irigate cu ape recuperate, cu excepția cazului în care există suficiente date care să indice faptul că riscul legat de un anumit caz poate fi gestionat.
B	— Se interzice recoltarea produselor irigate umede sau căzute pe sol. — Vacile de lapte aflate în perioada de lactație nu pot avea acces la pășuni atât timp cât acestea sunt umede. — Furajele trebuie să fie uscate sau însilozate înainte de ambalare. — Porcii nu trebuie să fie expuși la furaje irigate cu ape recuperate, cu excepția cazului în care există suficiente date care să indice faptul că riscul legat de un anumit caz poate fi gestionat.
C	— Se interzice recoltarea produselor irigate umede sau căzute pe sol. — Animalele erbivore nu pot avea acces la pășuni timp de cinci zile după ultima irigare. — Furajele trebuie să fie uscate sau însilozate înainte de ambalare. — Porcii nu trebuie să fie expuși la furaje irigate cu ape recuperate, cu excepția cazului în care există suficiente date care să indice faptul că riscul legat de un anumit caz poate fi gestionat.
D	— Se interzice recoltarea produselor irigate umede sau căzute pe sol.

8. Sisteme și proceduri de control al calității adecvate, care să includă monitorizarea apelor recuperate pe baza parametrilor relevanți, precum și programe adecvate de întreținere a echipamentelor.

Se recomandă ca operatorul instalației de recuperare să stabilească și să mențină un sistem de management al calității certificat în conformitate cu standardul ISO 9001 sau cu un standard echivalent.

9. Sisteme de monitorizare a mediului pentru a asigura faptul că se oferă un răspuns în urma monitorizării și că toate procesele și procedurile sunt validate și documentate în mod corespunzător.
10. Sisteme adecvate de gestionare a incidentelor și a urgențelor, inclusiv proceduri care să permită informarea în mod corespunzător a tuturor părților relevante cu privire la apariția unor astfel de evenimente, și actualizarea periodică a unui plan de răspuns în situații de urgență.

Statele membre ar putea să utilizeze orientările sau standardele internaționale existente, cum ar fi ISO 20426:2018 – Orientări pentru evaluarea și managementul riscului pentru sănătate în cazul reutilizării apei nepotabile, ISO 16075:2015 – Orientări pentru utilizarea apelor uzate epurate pentru proiecte de irigare, sau alte standarde echivalente acceptate la nivel internațional ori orientări ale OMS, ca instrumente pentru identificarea sistematică a pericolelor și pentru evaluarea și managementul riscului, pe baza unei abordări axate pe priorități aplicate întregului lanț (de la epurarea apelor uzate urbane în vederea reutilizării la distribuția și utilizarea acestora pentru irigații în agricultură și la controlul efectelor) și pe baza unei evaluări a riscului specific de pe teren.

11. Asigurarea faptului că mecanismele de coordonare sunt stabilite între diferiți actori pentru a garanta producerea și utilizarea în siguranță a apelor recuperate.